

SARAH MORGANOVÁ

Svadba
v decembri

Svadba
v decembri

Svadba
v decembri

SARAH MORGANOVÁ

Original title: Sarah Morgan: A WEDDING IN DECEMBER
Copyright © 2019 by Sarah Morgan
This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A.
Cover Image: Robert Goshgarian, iStock and Shutterstock
Art Direction: Erin Craig
Cover Design: Mary Luna

Translation © Monika Sitarčíková, 2021
Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2021

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri.

www.fortunalibri.sk

Redakčná a jazyková úprava Denisa Stareková

Prvé vydanie

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výtvorom autorkinej fantázie, alebo sú použité fiktívne, a preto akákoľvek podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, obchodnými spoločnosťami, udalosťami či miestami je úplne náhodná.

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať, ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou, alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-573-0161-5

Venujem Manpreet Grewalovej,
ktorá je inšpiráciou v každom smere.

Maggie

Keď Maggie o tretej ráno zazvonil mobil a vytrhol ju zo spánku, ktorý tak zúfalo potrebovala, ako prvé jej zišlo na um, že sú to zlé správy.

V mysli si prehrávala rozličné možnosti a začala tými najhoršími scenármi. Nieкто zomrel, prinajmenšom sa vážne zranil. Bude to polícia. Alebo záchranka.

Srdce jej divo búšilo, myseľ mala zastretú. Schytila mobil na vratkej kôpke kníh. Keď uvidela meno na displeji, neuľavilo sa jej.

Začala sa obávať o svoju mladšiu dcéru. Z jej dvoch detí bola od malička tá zraniteľnejšia.

„Rosie?“ spýtala sa. Hľadala vypínač lampy a sadla si. Kniha, ktorú čítala pred spaním, spadla na zem a zhodila hrbku vianočných pohľadníc, ktoré začala večer vypisovať. Vybrala si pohľadnice so zimnou scenériou. V ich dedine na Štedrý deň už celé desaťročia nespadla ani jediná snehová vločka. Často žartovali, že aspoň vďaka ich priezvisku White, ktoré znamená biely, môžu mať biele Vianoce.

S mobilom pri uchu sa schúlila pod prikrývku. „Stalo sa niečo?“ Fyzická vzdialenosť medzi ňou a dcérou v nej vyvolávala pocit zúfalstva a bezmocnosti.

Všetci tvrdia, že vďaka možnostiam cestovať je svet menší, ale Maggie sa menší nezdal. Prečo jej dcéra nemohla v štúdiách pokračovať niekde blízko domova? Oxford so slávnymi vežičkami a starobylými univerzitami bol vzdialený len niekoľko kilometrov. Rosie tam získala bakalársky a magisterský titul. Maggie bola rada, že ju mala nablízku. Prechádzali sa po slnkom zaliatych dláždených uliciach, okolo starobylých zlatistých budov a cez lúku Christchurch Meadows plnú narcisov. Pokračovali pozdĺž koryta rieky a povzbudzovali veslárske tímy. Maggie tajne dúfala, že jej dcéra zostane niekde v okolí, ale keď vyštudovala, ponúkli jej doktorandské štúdium v Spojených štátoch s plne hrazenými výdavkami.

Veríš tomu, mami? Keď to zistila, tancovala po obývačke. Vlasy jej poletovali okolo tváre a krútila sa, až kým sa jej nezatočila hlava. Maggie ju omráčene sledovala. *Si na mňa hrdá?*

Maggie bola hrdá, no aj vydesená, hoci to nedala najavo. To je úloha rodiča.

Aj ona dobre vedela, že taká príležitosť sa neodmieta, no malá časť z nej si priala, aby to Rosie spravila. Jej dcéra vyletela z hniezda až za oceán a Maggie nezostávalo nič iné, ako komunikovať s ňou cez e-maily, Skype a sociálne siete, pričom nič z toho ju neuspokojovalo. Nehovoriac o tom, že sa to neraz dialo uprostred noci. Naozaj bola Rosie preč len štyri mesiace? Zdalo sa jej, že prešla celá večnosť, odkedy ju jedného horúceho letného dňa odviezla na letisko.

„Mala si astmatický záchvat? Si v nemocnici?“ Čo by mohla spraviť, keby bola Rosie naozaj v nemocnici? Nič. Úzkosť ju sprevádzala na každom kroku a teraz sa len stupňovala.

Keby sa do inej krajiny presťahovala jej staršia dcéra Katie, bola by pokojnejšia. Katie bola spoľahlivá a rozumná, ale Rosie? Tá vždy konala impulzívne a riskantne.

„Nie som v nemocnici. Nestresuj!“

Len vtedy Maggie začula hluk v pozadí. Jasot a výskanie.

„Máš so sebou inhalátor? Znieš zadychčane.“ Ten zvuk v nej vyvolal spomienky. Rosie s vyvalenými očami a so zovretými modrými perami. Zo stiahnutých dýchacích ciest sa jej dral pisklavý zvuk. Keď Maggie volala záchranku, ruky sa jej tak silno triasli, že v nich sotva udržala telefón. Prežívala hrôzu, ktorú však pred svojím dieťaťom musela skryť. Zistila, že pokoj je dôležitý, aj keď je predstieraný.

Keď Rosie dospela, jej ťažkosti neustúpili.

Niektoré deti z astmy vyrastú, ona však nie.

Niekoľkokrát sa stalo, že na vysokej škole išla na večierok a nevezala si inhalátor. Po pár hodinách tancovania musela utekať na pohotovosť. Keď Maggie o tretej ráno zazvonil telefón, ponáhľala sa za ňou, aby bola po jej boku. To boli záchvaty, o ktorých Maggie vedela. Bola si však istá, že veľa rás si to Rosie nechala pre seba.

„Som zadychčaná, lebo som rozrušená. Mám dvadsaťdva rokov, mami. Kedy sa o mňa prestaneš báť?“

„Nikdy. Navždy budeš mojím dieťaťom bez ohľadu na to, koľko sviečok máš na narodeninovej torte. Kde si?“

„Som s Danovou rodinou v Aspene na Vďakyvzdanie a mám novinky.“ Na chvíľku sa odmlčala. Maggie začula cinknutie pohárov a Rosin nákazlivý smiech. Keď počula, ako sa smeje, nemohla potlačiť úsmev. Ten zvuk sa odrážal v tichu Maggiej spálne.

Na pokožke pocítila závan studeného vetra. Vstala z postele a zo stoličky si vzala župan. Honeysuckle Cottage zvonku bola útulná chatka, ale vnútri bol veľký prievan. V auguste takéto vetranie prinášalo úľavu, no v novembri ste vymrzli na kosť. Starobylý pôvab domčeka, popínavé ruže a výhľad na zeleň omrzliny nevykompenzovali.

A možno nebol chladný dom. Možno to bola Maggie.

Zasiahol ju náhly príval smútku a horko-ťažko sa udržala na nohách.

„Čo sa stalo? Aké novinky? Zdá sa, že tam máš večierok.“

„Dan ma požiadal o ruku. Sčista-jasna. Mali sme povedať, za čo sme vďační, a keď bol na rade, zvláštne sa na mňa pozrel a kľakol si na koleno... Mama, budem sa vydávať!“

Maggie si sadla na kraj postele a na zimu úplne zabudla. „Vydávať? Veď s Danom ste spolu len niekoľko týždňov...“

„Jedenásť týždňov, štyri dni, šesť hodín a pätnásť minút. Počkaj, už je to šesťnásť, teda sedemnásť...“ smiala sa Rosie a Maggie sa usilovala tešiť sa s ňou.

Ako by sa k tejto novinke mala postaviť? „To nie je veľmi dlho, zlatko.“ Náhle rozhodnutie odzrkadľovalo povahu jej mladšej dcéry, ktorá lietala od jedného impulzívneho rozhodnutia k druhému a vpred ju hnali entuziazmus.

„Neviem ti to vysvetliť, ale mám pocit, že je to správna vec. Určite to chápeš, lebo tak to bolo aj u teba s ockom.“

Maggie sa zahľadela na vlhký fľak na stene.

Povedz jej pravdu.

Otvorila ústa, no tie slová nedokázala zo seba dostať. Toto nie je vhodná chvíľa. Mala to spraviť už pred mesiacmi, ale bola priveľmi zbabelá.

Teraz je už neskoro. Nechcela dcére pokaziť šťastný okamih.

Nemohla jej povedať ani to, že je na vydaj primladá, lebo v jej veku už mala Katie. Zachovala by sa ako pokrytec. Alebo ako niekto, kto to zažil na vlastnej koži?

„Práve si začala doktorandské...“

„A nekončím. Môžem byť vydatá a študovať. Mnohí to tak robia.“

Proti tomu Maggie nemohla namietkať. „Teším sa s tebou.“ No znelo to tak? Pokúsila sa o nadšenie: „Juchú!“

Vždy si myslela, že sa úspešne predrala aj tými najťažšími úlohami v rodičovstve, no ukázalo sa, že na ňu stále číhajú prekvapenia. Rosie už nie je dieťa. Musí jej dovoliť robiť vlastné rozhodnutia. A vlastné chyby.

Jej dcéra sa opäť rozhovorila: „Viem, že je to trochu naráčlo, ale budeš Dana milovať rovnako ako ja. Páčil sa ti, keď si s ním hovorila.“

Hovoriť s niekým cez videohovor však nie je to isté, ako stretnúť ho osobne, nie?

Maggie potlačila všetky slová, ktoré sa z nej drali na povrch. Nebude ako jej matka a nezatieni každý svetlý okamih v dcérinom živote. „Pôsobil šarmantne a mám z teba radosť. Ak to tak teraz neznie, tak len preto, lebo je hlboká noc a dobre vieš, aká som, keď sa zobudím. Keď som zbadala tvoje meno na displeji, zľakla som sa, že máš astmatický záchvat.“

„Záchvat som nemala už celú večnosť. Prepáč, že som ťa zobudila, ale chcela som ti to povedať.“

„Som rada, že si ma zobudila. Povedz mi všetko.“ Zatvorila oči a snažila sa predstaviť si, že je so svojou dcérou v jednej miestnosti a nedelia ich tisíce kilometrov.

Nemala dôvod panikáriť. Zasnúbili sa, to je všetko. Majú ešte veľa času, aby sa rozhodli, či je svadba pre nich to pravé. „Keď sem so sestrou prídete na Vianoce, usporiadame veľkú oslavu. Príde aj Dan? Nevieť sa dočkať, až ho stretnem. Mohli by sme spraviť večierok. Pozveme Baxterovcov a všetkých tvojich priateľov zo strednej a z vysokej.“ Plánovanie Maggie zlepšilo náladu. Vianoce boli jej obľúbeným obdobím v roku, príležitosť, pri ktorej sa stretla celá rodina. Dokonca aj Katie, ktorá bola ako lekárka stále zaneprázdnená, si zvyčajne našla spôsob, ako si na Vianoce vybaviť zopár dní voľna výmenou za novoročnú službu. Maggie sa tešila, že spolu strávajú sviatky. Mala drobné podozrenie, že sa jej staršia

dcéra vyhába. Vždy keď jej navrhla stretnutie, Katie sa vyhovorila, čo sa jej nepodobalo, lebo obed zadarmo odmietla len zriedkavo.

Na Vianoce by mala možnosť zistiť, o čo ide.

Oxford je podľa nej ideálne miesto na sviatky. Snežiť pravdepodobne nebude, no čo môže byť lepšie, ako sa počas sviežeho zimného dňa vybrať po obede na prechádzku a počúvať vyzváňanie zvonov?

Sviatky vyzerali sľubne, okrem jednej komplikácie.

Nick.

Maggie ešte stále neprišla na to, ako to vyrieši.

Možno práve zásnuby jej pomôžu odpútať pozornosť od tejto témy.

„Chcela som s tebou hovoriť aj o Vianociach,“ začala Rosie váhavo. „Plánovala som prísť domov, ale keď ma Dan požiadal o ruku... Nemá zmysel, aby sme čakali. Už sme si vybrali dátum svadby. Vezmeme sa na Štedrý deň.“

Maggie sa zamračila. „Myslíš na budúci rok?“

„Nie, tento rok.“

Odrátavala dni do Vianoc. Mozog jej pracoval na plné obrátky. „Chceš sa vydávať o necelé štyri týždne? Za muža, ktorého sotva poznáš?“ Rosie bola vždy impulzívna, lenže toto nebol výber plyšovej hračky, ktorá ju po pár dňoch prestane baviť, ani kúpa šiat, ktorých farba sa jej napokon nebude páčiť. Manžela nebude môcť vymeniť za iný model. Nemali dôvod ponáhľať sa, iba ak... „Zlatko...“

„Viem, čo ti napadlo, a nie. Nie som tehotná! Chceme sa vziať, lebo sa ľúbime. Milujem ho. K nikomu som nikdy nič také necítila.“

Sotva ho poznáš.

Maggie zasiahla nepríjemná myšlienka, že to, že človek niekoho pozná, ho pred problémami neochráni.

„Teším sa s tebou!“ Ukázalo sa, že nadšenie dokázala napodobňovať rovnako presvedčivo ako pokoj. „Takto narýchlo sa mi však svadbu nepodarí zorganizovať. Aj malé svadby si vyžadujú mesiace plánovania. Keď sa v lete vydávala Jennifer Hillová, jej mama mi povedala, že fotografa si museli rezervovať až rok vopred. A kde ubytujeme hostí? Sú Vianoce. Všetko už bude obsadené, a keby sa nám aj niečo podarilo zohnať, cez sviatky by nás to stálo celý majetok.“

Kolkých ľudí by mohla ubytovať v Honeysuckle Cottage? A čo si Danova rodina pomyslí o Rosinom domove s krivými stenami a so zastaraným kúrením? Vynahradí im pôvab anglického vidieka omrznuté prsty? V lete by to bolo dokonalé miesto s ohradenou záhradou a so záplavou popínavých ruží. Lenže pobyt v zime predstavoval skôr výcvik prežitia. No Aspen je v Skalnatých vrchoch a tam musia byť zimy takisto mrazivé.

Možno sa s Danovou mamou zblížia pri téme problémy s kúrením v zime.

„Nemusíš nič zariaďovať,“ odvetila Rosie. „Vezmeme sa tu, v Aspene. Cítim sa hrozne, že sa nestretne u nás doma ako zvyčajne, lebo stráviť sviatky tam je vždy čarovné. Spomínaš si na všetky tie roky, keď sme s Katie hľadeli von oknom a dúfali sme, že nasneží? Tu je viac snehu, než si vieš predstaviť. Vianoce v Colorade budú ako v raji. V tomto krásnom prostredí budeme mať naozaj biele Vianoce Whitovcov so všetkým, čo k tomu patrí.“

Vianoce v Colorade.

Maggie sa zahľadela na staroružové závesy, ktoré dopadali na tmavú dubovú podlahu. Ušila ich, keď celé noci bdela a strážila Rosie.

„Neprídeš na Vianoce domov?“ Prečo to hovorí? Nechce byť jedna z tých matiek, ktoré svoje deti zavalia vinou. „Mala

by si sa vydávať vtedy a tam, kde chceš, ale nemyslím si, že v Aspene sa svadba usporiada ľahšie ako tu. Budeš potrebovať zázrak, aby si ju zorganizovala za necelý mesiac.“

„Zázrak sa už udial. Catherine, Danova mama, sa venuje plánovaniu svadiieb. Je úžasná. Zasnúbili sme sa len pred hodinou a už vybavila nejaké telefonáty, dohodla kvety a tortu. Zvyčajne organizuje svadby celebritám, takže má veľa kontaktov.“

„Och, tak... Super.“ Maggie mala pocit, akoby spadla do rieky a bezmocne ju unášal prúd. „Neprekáža jej, že ti musí pomáhať?“

„Teší sa z toho. Má bezchybný vkus. Všetko bude dokonalé.“

Maggie si spomenula na svoj nedokonalý život a ozvala sa v nej žiarlivosť. Ako môže žiarliť na niekoho, koho nikdy nestretla?

Možno má krízu stredného veku, no bola si istá, že to sa jej malo stať pred rokmi, keď Rosie prvý raz odišla z domu. Tak prečo teraz? Možno má oneskorený syndróm prázdneho hniezda.

Zažmurkala, snažila sa zahnať tú hmlistú predstavu. V hlave si robila zoznam vecí, ktoré musí do Vianoc zrušiť. Zákusky aj brusnicovú omáčku môže dať do mrazničky. Od miestneho farmára už objednala moriaka, ale to by ešte mohla zrušiť.

Tak ľahko sa však nedokázala zbaviť svojich očakávaní.

Whitovci sa na Vianoce vždy stretávali. Mali svoje tradície. Niekomu sa mohli zdať bláznivé, no Maggie si ich rodinné zvyky strážila. Zdobili stromček, spievali koledy, skladali zložitú puzzle, hrali sa hlúpe hry. Boli spolu. Keď jej dcéry dospeli a osamostatnili sa, už to spolu nerobievali často, preto sa na to Maggie tešila.

„Sestre si to už povedala?“

„Zavolám jej, keď dotelefonujeme. Zrejme mi však nezdvihne. Stále je v práci. Chcem, aby mi išla za družičku.“

Ako Katie zareaguje? „Tvoja sestra nie je veľmi romantická duša.“

Maggie občas uvažovala, či Katin pohľad na ľudskosť nezmenila dlhoročná práca na pohotovosti.

„Viem,“ odvetila Rosie, „ale toto nie je hocijaká svadba. Je to moja svadba a som si istá, že to pre mňa urobí.“

„Máš pravdu, urobí to.“ Katie bola vždy milujúca a ochrannárska staršia sestra.

Maggie sa zahľadela na fotografiu na nočnom stolíku. Dve dievčatá stáli bok po boku, objímali sa a usmievali sa do objektívu. Bola to jej obľúbená fotka.

„Viem, že neznášaš lietanie, mami, ale prídeš, však? Veľmi chcem, aby ste tu boli všetci.“

Lietanie. Rosie mala pravdu, lietanie neznášala.

Keď v práci prišla reč na cestovanie, tvárila sa, že nelieta preto, lebo chce chrániť planétu, ale v skutočnosti chránila seba. Predstava, že by mala plachtiť vzduchom v plechovke, ju desila. Nemala rada pocit, že o ničom nerozhoduje. Čo ak si večer pred letom pilot priveľa vypije? Čo ak sa zrazia s iným lietadlom? Všetci vedia, že vzdušný priestor je neskutočne preplnený. A čo hrozba dronov? Zrážky s vtákmi?

Keď boli deti malé, s Nickom ich naložili do auta a vyrazili na pláž. Raz sa na trajekte preplavili do Francúzska a autom prešli až do Talianska. (*Nikdy viac*, vyhlásil Nick, keď celú cestu z Paríža do Pisy dookola počúvali otázku: *Už tam budeme?*)

Teraz má letieť na Vianoce do Skalnatých vrchov.

A poletí. Samozrejme, že áno.

„Budem tam. Nič mi v tom nezabráni,“ odvetila a rozlúčila sa s vysnívanými rodinnými Vianocami vo vidieckom sídle.

„Kde však budete mať svadbu? Zoženiete niečo takto na poslednú chvíľu?“

„Svadbu budeme mať tu, u Dana doma. Jeho rodina vlastní chatu Snowfall Lodge. Je to útulný hotel hneď pri Aspene. Nemôžem sa dočkať, až ho uvidíš. Je odtiaľ výhľad na les a hory a vonku sú vírivky. Je to dokonalé miesto na vianočné sviatky. Dokonalé miesto na svadbu. Tak sa teším!“

Aj Honeysuckle Cottage je dokonalé miesto na vianočné sviatky.

Maggie si nevedela predstaviť, že Vianoce strávi na neznámom mieste s cudzími ľuďmi. Nielen s neznámymi, ale aj s dokonalými ľuďmi, ktorých nepozná. Ani vidina snehu jej nezdvihla náladu.

„Zdá sa, že všetko máš naplánované. Už musíme len domyslieť šaty.“

„Práve som to chcela spomenúť. V tomto ročnom období je tu veľmi chladno. Budeš si musieť vziať teplé oblečenie.“

„Hovorila som o tvojich šatách. O svadobných šatách.“

„Catherine ma zajtra vezme do svojho obľúbeného svadobného butiku. Dohodla nám to. Kvôli nám zatvorí obchod, aby sme mali súkromie.“

Keď si Maggie občas predstavovala, že sa Rosie bude vydávať, vždy si myslela, že všetko budú plánovať spolu. Budú si prezeráť fotografie v časopisoch a skúšať svadobné šaty.

Nikdy jej nezišlo na um, že sa to môže udiť bez nej.

Keď o tom teraz uvažovala, máločo v jej živote išlo podľa jej plánov.

Zahľadela sa na prázdne miesto v posteli vedľa seba.

„To je... od nej milé.“

„Je milá. Tvrdí, že som ako dcéra, ktorú nikdy nemala. Naozaj ma rozmaznáva.“

Rosie je však moja dcéra, pomyslela si Maggie. To ona by ju mala rozmaznávať.

Nech sa snažila akokoľvek, nemohla si pomôcť. Zabolelo ju to a dotklo sa jej to.

Už teraz sa cítila viac ako hosť, nie ako matka nevesty.

Nie! Nebude taký typ matky. Je to Rosin výnimočný deň, nie jej. Na jej pocitoch nezáleží.

„S čím môžem pomôcť?“

„S ničím. Len sem príď. Catherine sa nevie dočkať, kedy ťa spozná. Viem, že sa ti bude páčiť.“

Maggie uvažovala, čo o nej Rosie povedala. *Moja mama pracuje v akademickom vydavateľstve. Rada pečie a pracuje v záhradke.* Pre ženu, ktorá plánuje luxusné svadby celebritám, musí byť zaujímavá ako včerajšie noviny.

„Aj ja sa teším, až ju spoznám.“

„Dáš mi ocka? Chcem počuť jeho hlas.“

Maggie pevne zovrela telefón v ruke. To nečakala. „Ja, nuž... teraz tu nie je.“

„Je hlboká noc. Kde inde by mohol byť?“

Maggie horúčkovo rozmýšľala nad vhodným vysvetlením. V hlave počula Nickov hlas: *Prepánajána, Maggie, toto je absurdné! Je najvyšší čas povedať pravdu.*

Pravda je však posledná vec, ktorú Rosie potrebovala počuť v deň svojich zasnub.

Nechcela dcére zničiť dôležitý okamih.

„Išiel sa prejsť.“

„Prejsť? O tretej ráno? Konečne ste si kúpili psa?“

„Nie. Otec do noci opravoval testy a potom nevedel zaspať. No každú chvíľu by sa mal vrátiť.“ Trochu ju prekvapilo, aká kreatívna bola pod tlakom. Svojim dcéram vždy vštepovala, aby hovorili pravdu, a ona klamala ako profička.

„Hneď ako príde domov, povedz mu, aby mi zavolať.“

„A nebudeš už spať?“

Začula štrnganie pohárov a Rosin smiech. „Tu je len osem hodín večer. Povieš mu, aby mi zavolať, keď sa vráti?“

Maggie nezišla na um nijaká výhovorka, a tak sľúbila, že Nick jej zavolá hneď, ako príde domov. Rosie sa s ňou ešte zo pár minút nadšene rozprávala a potom zložila.

Maggie chvíľu sedela na posteli, potom vstala a podišla k oknu. Vonku bola tma, no mesiac vrhal na okolité stromy strašidelné svetlo.

V lete vonku cvrlikali cvrčky a v zime stromy zdobili vianočné svetlá. Výzdobu financovala obecná rada. V obci vznikol protest s cieľom odchyliť premávku z centra dediny.

Maggie predpokladala, že v Aspene takéto problémy nemajú. Nikto zrejme nebojoval proti zrušeniu miestnych autobusov ani proti plánu otvárať knižnicu len dva dni v týždni.

Maggie nevidela inú možnosť, a tak zdvihla telefón a vytočila Nickovo číslo.

Počúvala vytáčanie a čakala. Keď boli deti malé, Maggie neznášala Nickovu schopnosť spať za každých okolností a zároveň mu ju závidela. Maggie musela každú polhodinu vstávať, keď bola Rosie bábätko. Musela s ňou pretrpieť astmatické záchvaty, keď bol Nick medzi cestami doma.

Napokon zodvihol telefón a ozval sa vzdych.

„Nick?“

„Maggie?“ spýtal sa hrubým, rozospatým hlasom. Maggie si vedela predstaviť, ako sa strhol zo spánku a otriasa sa ako medveď, ktorý sa preberá z hibernácie.

„Musíš zavolať Rosie.“

„Teraz? Uprostred noci? Čo sa stalo?“ Musela mu uznať aspoň to, že si hneď začal robiť starosti. „Je v nemocnici?“

„Nie. Má novinky.“ Má mu to povedať sama alebo to nechá na Rosie? Napokon sa rozhodla, že mu to povie. Nick mal

vo zvyku reagovať priamo a nechcela, aby Rosie pokazil dôležitý okamih. „S Danom sa zasnúbili.“ Počula cinkanie skla a Nickove nadávky. „Si v poriadku?“

„Strčil som do pohára s vodou.“

Nick bol profesor egyptológie a bol mimoriadne inteligentný, no v bežných veciach roztomilo nešikovný. Maggie sa to aspoň spočiatku zdalo roztomilé. Po niekoľkých rokoch, keď porozbíjal polovicu jej obľúbeného čínskeho porcelánu, to už také roztomilé nebolo. Občas žartovala, že je taká zvyknutá neprestajne upratovať črepiny, že by už ani nevedela, čo si má počítať s nerozbitým riadom.

„S Danom sa budú brať na Vianoce v Colorade.“

„Tieto Vianoce? Čo budú o mesiac?“

„Áno, tie. Danova rodina vlastní luxusný rezort. Zabudla som, ako sa volá.“

„Snowfall Lodge.“

„Odkiaľ to vieš?“

„Rosie to spomenula, keď mi hovorila o plánoch na Vďakyvdanie. Panebože! Svadba. To som nečakal. Naša malá Rosie sa bude vydávať. Vždy robila nečakané veci.“ Chvíľu mlčal a Maggie počula akési šmátranie a potom šľuknutie vypínača. „Ako sa cítiš?“

Smutná. Stratená. Zmätená. Znepokojená.

Nevedela, koľko z týchto pocitov súviselo s Rosinými novinkami.

„Cítim sa dobre.“ Bolo to rovnaké klamstvo ako to, že Nick by mal ležať vedľa nej v posteli. „Je to jej život a mala by robiť to, čo chce.“

„A Vianoce? Viem, aké sú pre teba dôležité.“

„Stále budeme sláviť Vianoce, len nie v Honeysuckle Cottage. Svadbu si naplánovali na Štedrý deň.“ Nedokázala celkom ovládnuť roztrasený hlas.

„Pôjdeš tam?“

„Čo je to za otázku? Vážne si myslíš, že by som nešla na svadbu vlastnej dcéry?“

„Nemyslím si nič, doteraz som sa nad tým nezamýšľal. Viem však, ako rada tráviš Vianoce vo vidieckom sídle, a viem aj to, ako neznášaš lietanie. Viem o tebe všetko.“

Spomenula si na dokumenty, ktoré nechala otvorené na kuchynskom stole.

Nevie o nej všetko.

„Ak sa moja dcéra bude vydávať v Aspene, tak tam budem.“

„Ako? Nikdy sa mi nepodarilo dostať ťa do lietadla. Ani na svadobnú cestu.“

„Nájdem nejaký spôsob.“ Mohla by absolvovať kurz, ako prekonať strach z lietania, ale to sa jej zdalo ako vyhodené peniaze. Alkohol bude lacnejší. Nepila často, takže niekoľko ginov s tonikom by jej malo stačiť. „Detaily vyriešime neskôr. Chce, aby si jej zavolať, aby ti to mohla povedať sama.“

Chvíľku mlčal. „A kde si myslíš, že teraz som? Čo si jej povedala?“

„Že si sa išiel prejsť, lebo nevieš spať.“

Jeho vzdych sa v telefóne ozýval ako výčitka. „Už sa to ťahá pridlho. Mali by sme im to povedať, Mags,“ povedal unaveno. „Už nie sú deti. Zaslúžia si vedieť pravdu.“

„Povieme im to, keď na to bude vhodná chvíľa, a to nie je vtedy, keď nám naša mladšia dcéra zavolá, aby nám oznámila, že sa bude vydávať.“

„Dobre, ale musíme im to povedať skôr, ako prídeme do Colorada. Zavoláme jej na budúci týždeň. Oddelene žijeme už celé mesiace. Je najvyšší čas, aby obe naše dcéry vedeli, že je koniec.“

Koniec.

Maggie sa stiahlo hrdlo a pichlo ju v hrudi.

Bolo to tým, že bola hlboká noc. O tretej ráno znie všetko hrozivejšie ako inokedy.

„Katie by som to radšej povedala osobne, ale v poslednom čase ju neviem zastihnúť. Hovoril si s ňou?“

„Nie, ale to nie je nič zvláštne. Máte dobrý vzťah. Stále ti volá.“

Lenže Katie jej nevolala. Už dlhšie jej nezavolala.

Znamená to, že je zaneprázdnená alebo sa niečo stalo?

„Skúsím jej zase zavolať. Cez Vianoce zvyčajne nerobí nič iné, len spí a je. Cesta do Aspenu bude pre ňu náročná.“

Bude to náročné pre všetkých.

Sestra, ktorá neverí v manželstvo, a rodičia, ktorí sa rozvádzajú.

Aká to len bude svadba?